

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (odvolacia komora)

z 18. decembra 2008*

V spojených veciach T-90/07 P a T-99/07 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania proti rozsudku Súdu pre verejnú službu Európskej únie (prvá komora) zo 16. januára 2007, Genette/Komisia (F-92/05, Zb. neuvěřených v Zbierke), smerujúce k zrušeniu tohto rozsudku,

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: L. Van den Broeck a C. Pochet, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci L. Markey, advokát,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Joris a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

odvolatelia,

ďalší účastník konania:

* Jazyk konania: francúzština.

Emmanuel Genette, úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom v Gorze (Francúzsko), v zastúpení: M.-A. Lucas, advokát,

žalobca v prvostupňovom konaní,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (odvolacia komora),

v zložení: predseda M. Jaeger, sudcovia V. Tiili, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz a I. Pelikánová (spravodajkyňa),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. septembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

¹ Belgické kráľovstvo a Komisia svojimi odvolaniami podanými na základe článku 9 prílohy I Štatútu Súdneho dvora navrhujú zrušenie rozsudku Súdu pre verejnú službu

Európskej únie (prvá komora) zo 16. januára 2007, Genette/Komisia (F-92/05, neuverejnený v Zbierke, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd pre verejnú službu zrušil rozhodnutie Komisie z 25. januára 2005 odmietajúce vyhovieť žiadosti pána Genetta z 31. októbra 2004.

Právny rámec

- ² Článok 11 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev v znení, ktoré predchádzalo nadobudnutiu účinnosti nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení uvedený služobný poriadok (Ú. v. EÚ L 124, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130) (ďalej len „starý služobný poriadok“), stanovoval:

„Úradník, ktorý vstúpi do služieb spoločenstiev po:

- odchode zo služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie; alebo

- vykonávaní činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba,

má pri prijatí do trvalého služobného pomeru právo voči spoločenstvám na poistno-technický ekvivalent [poistno-matematický ekvivalent — *neoficiálny preklad*] alebo paušálnu nominálnu hodnotu práv na starobný dôchodok, ktoré získal na základe tejto služby alebo činnosti.

V tomto prípade orgán [inštitúcia — *neoficiálny preklad*], v ktorej je úradník zamestnaný, určí s ohľadom na jeho triedu pri prijatí do trvalého služobného pomeru počet rokov zamestnania potrebných na odchod do dôchodku, ktoré sa mu započítajú v rámci jeho [jej — *neoficiálny preklad*] vlastného systému dôchodkového zabezpečenia za predchádzajúce obdobie služby na základe čiastky poistno-technického ekvivalentu [poistno-matematického ekvivalentu — *neoficiálny preklad*] alebo čiastok vrátených spôsobom uvedeným vyššie.“

- 3 Článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 723/2004 (ďalej len „nový služobný poriadok“), ktorý na základe svojho článku 2 nadobudol účinnosť 1. mája 2004, stanovuje:

„Úradník, ktorý vstúpi do služieb Spoločenstiev po:

— odchode zo služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie; alebo

— vykonávaní činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba,

má po uvedení do funkcie, ale pred získaním nároku na výplatu starobného dôchodku v zmysle článku 77 služobného poriadku, právo voči Spoločenstvám na kapitálovú hodnotu, aktualizovanú ku dňu skutočného prevodu, práv na dôchodok, ktoré získal na základe tejto služby alebo týchto činností.

V takom prípade inštitúcia, v ktorej je zamestnanec [úradník — *neoficiálny preklad*] zamestnaný, určí s ohľadom na základnú mzdu zamestnanca [úradníka — *neoficiálny preklad*], jeho vek a kurz platný v deň žiadosti o prevod, pomocou všeobecných vykonávacích ustanovení, počet rokov zamestnania, potrebných pre odchod do dôchodku, ktoré sú mu započítané v rámci systému dôchodkového zabezpečenia Spoločenstva za predchádzajúce obdobie služby, na základe prevedenej kapitálovej hodnoty, po odpočítaní čiastky predstavujúcej zhodnotenie kapitálovej hodnoty medzi dňom žiadosti o prevod a skutočným dňom prevodu.

Zamestnanci [Úradníci — *neoficiálny preklad*] môžu použiť tento postup len raz pre každý členský štát a príslušný penzijný fond.“

- 4 V súlade s článkom 107a nového služobného poriadku sú „prechodné ustanovenia“ stanovené v prílohe XIII uvedeného služobného poriadku. V zmysle článku 26 ods. 3 tejto prílohy:

„Zamestnanci [Úradníci — *neoficiálny preklad*], ktorí podali žiadosť o prevod v určených lehotách, ale odmietli ponuku, ktorá im bola predložená, ktorí nepodali žiadosť o prevod v predtým stanovených lehotách alebo ktorých žiadosť bola zamietnutá, pretože bola podaná po uplynutí týchto lehôt, môžu podať alebo znovu podať túto žiadosť najneskôr do 31. októbra 2004.“

5 Belgický zákon z 21. mája 1991, ktorým sa zakladajú určité vzťahy medzi belgickými dôchodkovými režimami a dôchodkovými režimami inštitúcií medzinárodného verejného práva, uverejnený v *Moniteur belge* z 20. júna 1991, s. 13871 (ďalej len „zákon z roku 1991“), vo svojom článku 3 stanovuje, že „každý úradník môže so súhlasom inštitúcie požiadať, aby bola inštitúcii zaplatená suma starobného dôchodku vzťahujúca sa na služby a obdobia, ktoré predchádzali jeho vstupu do služieb inštitúcie“. Tento zákon zaviedol osobitný systém prevodu, subrogáciu, odvodenú z mechanizmu prevodu poistno-matematického ekvivalentu upraveného v článku 11 ods. 2 prílohy VIII starého služobného poriadku.

6 Článok 9 zákona z roku 1991 stanovuje:

„Kým sa stane subrogácia upravená článkom 11 [zákona] účinnou, úradník môže na základe dohody s inštitúciou vziať späť svoju žiadosť o prevod. Toto späťvzatie je konečné.“

7 Belgický zákon z 10. februára 2003 upravujúci prevod práv na dôchodok medzi belgickými dôchodkovými režimami a režimami inštitúcií medzinárodného verejného práva, uverejnený v *Moniteur belge* z 27. marca 2003, s. 14747 (ďalej len „zákon z roku 2003“), zmenil právnu úpravu vzťahujúcu sa na prevod práv nadobudnutých v belgických dôchodkových režimoch do dôchodkového režimu Spoločenstva. Tento zákon sa na základe svojho článku 29 vzťahuje na žiadosti o prevod podané od 1. januára 2002 a zakladá systém paušálnej nominálnej hodnoty poistného zaplateného do belgického dôchodkového režimu spolu so zloženými úrokmi. Podľa tejto novej právnej úpravy prevod práv nadobudnutých v belgických dôchodkových režimoch zakladá nárok na okamžitú výplatu kapitálovej hodnoty do dôchodkového režimu Spoločenstva.

8 Článok 4 zákona z roku 2003 stanovuje:

„Úradník alebo dočasný zamestnanec, ktorý po tom, ako mu vznikli práva na jeden alebo viacero dôchodkov uvedených v článku 3 [ods.] 1 [prvom až štvrtom pododseku], vstúpil do služieb inštitúcie, môže s jej súhlasom požiadať, aby na účet tejto inštitúcie alebo na jej dôchodkový fond boli prevedené sumy vyčíslené v súlade s článkom 7, a to z dôvodu existencie jeho poistného vzťahu s týmito dôchodkovými režimami počas obdobia predchádzajúceho jeho vstupu do služieb inštitúcie...“

9 Článok 9 ods. 1 zákona z roku 2003 stanovuje:

„Žiadosť o prevod sa stáva neodvolateľnou ku dňu, ku ktorému je od inštitúcie [Národnému dôchodkovému] úradu doručené konečné potvrdenie žiadosti o prevod podanej úradníkom alebo dočasným zamestnancom.“

10 Článok 194 belgického zákona z 20. júla 2006 o rôznych ustanoveniach, uverejneného v *Moniteur belge* z 28. júla 2006, s. 36940 (ďalej len „zákon z roku 2006“), zmenil článok 9 zákona z roku 1991, ktorý teraz znie takto:

„Kým sa subrogácia upravená článkom 11 stane účinnou, úradník, ktorý opúšťa inštitúciu bez toho, aby mu vznikol nárok na starobný dôchodok, môže na základe dohody s inštitúciou vziať späť svoju žiadosť o prevod. Toto späťvzatie je konečné.“

- 11 V súlade s článkom 195 zákona z roku 2006 toto nové znenie článku 9 zákona z roku 1991 nadobudlo retroaktívne účinnosť k 1. máju 2004.

Skutkové okolnosti

- 12 Skutkové okolnosti sú uvedené v napadnutom rozsudku takto:

„8 Pred vstupom do služieb Komisie 1. apríla 2000 so zaradením do platovej triedy B 5, platového stupňa 3, [pán Genette,] narodený v roku 1968, pracoval v súkromnom sektore v Belgicku ako samostatne zárobkovo činná osoba od roku 1992 do roku 1996 a neskôr ako zamestnanec od roku 1996 do roku 2000.

9 Z týchto dôvodov bol poistencom Národného inštitútu sociálneho poistenia samostatne zárobkovo činných osôb (Institut national d'assurance sociale des travailleurs indépendant, ďalej len [„Inasti“]) a neskôr poistencom Národného dôchodkového úradu (Office national des pensions, ďalej len „ONP“) v rámci dôchodkových režimov, do ktorých platil poistné a v ktorých mu vznikli práva na dôchodok.

10 Po vymenovaní za úradníka Spoločenstva do stálej služby 1. januára 2001 [pán Genette] požiadal listom z 13. júla 2001 Komisiu o prevod práv na dôchodok

získaných v rámci belgických dôchodkových režimov samostatne zárobkovo činných osôb a zamestnancov do dôchodkového režimu Spoločenstva. Táto žiadosť sa zakladala na článku 11 ods. 2 prílohy VIII [starého] služobného poriadku... ako aj na článku 3... zákona z roku 1991.

- 11 Dňa 11. júna 2002 [pánovi Genettovi] oddelenie „Dôchodky a vzťahy s bývalými pracovníkmi“ riaditeľstva B Generálneho riaditeľstva (GR) správy a personálu Komisie doručilo oznámenie, v ktorom mu uviedlo počet dodatočných odpracovaných rokov v rámci belgického režimu samostatne zárobkovo činných osôb, ktorý bude zohľadnený v režime Spoločenstva na základe poistno-matematického ekvivalentu, vypočítaného Komisiou, vnútroštátneho dôchodku nadobudnutého v belgickom režime samostatne zárobkovo činných osôb. Ak by [pán Genette] odišiel do dôchodku vo veku 65 rokov, poistno-matematický ekvivalent dôchodku v ročnej sume 1 431,29 eura vypočítaný [Inasti] by dosiahol výšku 8 139,33 eura a započítanie odpracovaných rokov, ktoré treba vziať do úvahy v režime Spoločenstva, by bolo jeden rok a devätnásť dní. Ďalej ho Komisia informovala, že podľa článku 11 zákona z roku 1991 prejdú na ňu jeho práva na dôchodok, ktoré nadobudol v Belgicku, počínajúc dňom vyplácania jeho dôchodku Spoločenstva.
- 12 Dňa 26. augusta 2002 uvedená služba zaslala [pánovi Genettovi] podobné oznámenie týkajúce sa práv na dôchodok, ktoré nadobudol ako zamestnanec, s tým, že mu oznámila, že vo veku 65 rokov by poistno-matematický ekvivalent dôchodku v ročnej sume 1 952,48 eura vypočítaný ONP dosiahol výšku 11 102,79 eura a že zodpovedajúce započítanie odpracovaných rokov do režimu Spoločenstva by bolo jeden rok, päť mesiacov a päť dní.
- 13 Tieto oznámenia žalobcovi uvádzali, že od prijatia jeho súhlasu s návrhmi, ktoré obsahovali, jeho žiadosť o prevod [z 13. júla 2001] nemôže byť už vzatá späť. Zmienené oznámenia však spresňovali, že žiadosť mohla byť výnimočne vzatá späť v prípade skončenia služobného pomeru v Komisii predtým, než boli splnené podmienky pre vznik nároku na dôchodok Spoločenstva v súlade s článkom 77 služobného poriadku.

14 V dňoch 17. júla a 29. augusta 2002 [pán Genette] prejavil súhlas s návrhmi Komisie z 11. júna a z 26. augusta 2002.

15 ...

16 Krátko pred októbrom 2004 sa [pán Genette] dozvedel, že osobe, ktorú pozná a ktorá vstúpila do služieb Komisie v roku 2003, ktorá ako on ešte za účinnosti [starého] služobného poriadku... požiadala o prevod svojich práv na dôchodok, ktoré nadobudla v belgickom režime zamestnancov, do režimu Spoločenstva, bola Belgickom prevedená kapitálová hodnota zodpovedajúca rokom existencie poisťovníckeho vzťahu a odmene porovnateľnej s jeho odmenami, ktorá založila právo na započítanie dodatočných odpracovaných rokov v režime Spoločenstva v omnoho väčšom rozsahu, ako je rozsah, na ktorý on sám mal právo.

17 Dňa 31. októbra 2004 [pán Genette] podal Komisii na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku žiadosť, ktorej cieľom bolo, aby Komisia:

- rozhodla povoliť, ako to stanovuje článok 9 zákona z roku 1991, späťvzatie žiadosti, ktorú podal 13. júla 2001 na základe tohto zákona a ktorej predmetom bol prevod práv na dôchodok, ktoré získal v belgických dôchodkových režimoch samostatne zárobkovo činných osôb a zamestnancov, do režimu Spoločenstva,

- rozhodla povoliť, ako to stanovuje článok 4 ods. 1 zákona z roku 2003, podanie žiadosti o prevod práv na dôchodok na základe tohto zákona.

18 Dňa 2. februára 2005 bolo [pánovi Genettovi] doručené oznámenie rozhodnutia z 25. januára 2000, ktoré prijal vedúci oddelenia ‚Dôchodky‘, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť z 31. októbra 2004... s týmto textom:

19 ... Žiadate..., aby bolo po prvé na základe článku 11 ods. 2 prílohy VIII [služobného poriadku] povolené späťvzatie žiadosti o prevod Vašich práv na dôchodok nadobudnutých v belgických režimoch [Inasti] a ONP, ktorej vyhovelí tieto režimy podľa zákona [z] roku 1991, a po druhé povolené podanie novej žiadosti, ktorej majú vyhovieť uvedené režimy podľa ustanovení zákona [z] roku 2003.

20 Návrhy, ktoré Vám boli zaslané správou Komisie 11. júna 2002 a 26. augusta 2002 na základe oznámenia urobeného [Inasti] a ONP o sume prevoditeľného dôchodku, však pritom jasne uvádzali, že prevod sa stal nezrušiteľným, akonáhle dotknutá služba prijala Váš súhlas s týmito návrhmi. V dôsledku Vášho súhlasu bol vykonaný prevod Vašich práv a spisové materiály vedené ONP a [Inasti] boli s konečnými účinkami uzavreté [menovacím orgánom].

21 Hoci zákon [z] roku 1991 upravuje možnosť »späťvzatia žiadosti o prevod na základe súhlasu inštitúcie« (článok 9 zákona [z] roku 1991), táto možnosť bola v praxi stanovená na úrovni inštitúcií len vo výnimočných prípadoch, uvedených okrem iného v návrhu urobenom dotknutej osobe: »Žiadosť možno výnimočne vziať späť v prípade, že dotknutá osoba skončí služobný pomer predtým, než boli splnené podmienky pre vznik nároku na dôchodok Spoločenstva v súlade s článkom 77 služobného poriadku«. Teda v tomto prípade nemožno vôbec hovoriť o možnosti vziať žiadosť späť, ale o zrušení operácie vo veľmi osobitnom prípade.

- 22 Okrem toho vo svojom rozsudku z 9. novembra 1989 v spojených veciach 75/88, 146/88 a 147/88 Súdny dvor Európskych spoločenstiev jasne stanovil rozdiel medzi dvoma rôznymi právnymi poriadkami, do ktorých spadajú rozhodnutia týkajúce sa na jednej strane výpočtu prevoditeľnej sumy a na druhej strane premeny týchto aktív na odpracované roky, pričom každé z týchto rozhodnutí je predmetom súdneho preskúmania vlastného týmto poriadkom. Z toho vyplýva, že teoretická možnosť späťvzatia žiadosti o prevod upravená belgickým zákonom nemá žiadny právny účinok, pokiaľ ju právna úprava Spoločenstva neupravuje. To platí aj v tomto prípade.
- 23 Za týchto podmienok Vám nemôžem povoliť späťvzatie už vybavenej žiadosti a podanie novej žiadosti týkajúcej sa prevodu, ktorý bol správne vykonaný.
- 24 Dňa 22. apríla 2005 [pán Genette] prostredníctvom svojho poradcu podal Komisii na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku sťažnosť proti spornému rozhodnutiu.
- 25 Dňa 10. júna 2005 generálny riaditeľ GR správy a personálu prijal, ako menovací orgán..., rozhodnutie ,o žiadostiach a sťažnostiach veľkého počtu úradníkov, ktoré sa týkajú prevodu práv na dôchodok z belgického režimu do režimu Spoločenstva', doručené žalobcovi elektronickou poštou a faxom 14. júna 2005..."

Konanie v prvom stupni a napadnutý rozsudok

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. septembra 2005 podal pán Genette žalobu, ktorej predmetom bol návrh na zrušenie rozhodnutia vedúceho dôchodkového oddelenia Úradu pre správu a likvidáciu individuálnych práv (PMO) z 25. januára 2005 (ďalej len „rozhodnutie z 25. januára 2005“) a rozhodnutia generálneho riaditeľa Generálneho riaditeľstva (GR) správy a personálu z 10. júna 2005 (ďalej len „rozhodnutie z 10. júna 2005“). Táto žaloba bola zapísaná pod číslom T-361/05.
- 14 Uznesením z 15. decembra 2005 Súd prvého stupňa na základe článku 3 ods. 3 rozhodnutia Rady č. 2004/752/ES, Euratom z 2. novembra 2004, ktorým sa zriaďuje Súd pre verejnú službu Európskej únie (Ú. v. EÚ L 333, s. 7), postúpil túto vec Súdu pre verejnú službu. Žaloba bola zapísaná v kancelárii tohto súdu pod číslom F-92/05.
- 15 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu pre verejnú službu 8. mája 2006 požiadalo Belgické kráľovstvo o vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Na základe článku 115 ods. 1 a článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, uplatniteľného *mutatis mutandis* na Súd pre verejnú službu na základe článku 3 ods. 4 rozhodnutia 2004/752 až do nadobudnutia účinnosti Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu, predseda prvej komory Súdu pre verejnú službu na pojednávaní tomuto návrhu vyhovel uznesením z 29. júna 2006.
- 16 Súd pre verejnú službu napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie z 25. januára 2005.

- 17 Súd pre verejnú službu najprv zamietol námietku neprípustnosti Komisie vychádzajúcu z oneskorenia žaloby vzhľadom na lehotu upravenú v článku 91 ods. 3 služobného poriadku.
- 18 Ďalej usúdil, že návrhy smerujúce k zrušeniu rozhodnutia z 10. júna 2005 o zamietnutí sťažnosti, ktorú 22. apríla 2005 podal pán Genette proti rozhodnutiu z 25. januára 2005, nemajú samostatný obsah v porovnaní s návrhmi smerujúcimi k zrušeniu rozhodnutia z 25. januára 2005 a že ich jediným predmetom bol návrh na zrušenie posledného uvedeného rozhodnutia.
- 19 Súd pre verejnú službu v prvom rade skúmal návrhy smerujúce k zrušeniu rozhodnutia z 25. januára 2005 z toho hľadiska, že smerovali proti tomu, že Komisia zamietla žiadosť pána Genetta o povolenie späťvzatia svojej žiadosti o prevod práv, ktoré nadobudol v belgických dôchodkových režimoch, do dôchodkového režimu Spoločenstva. V bodoch 42 až 50 napadnutého rozsudku Súd pre verejnú službu v prvom rade urobil výklad návrhov, ktoré v tejto súvislosti podal pán Genette. Uviedol, že prevod práv nadobudnutých vo vnútroštátnych dôchodkových režimoch do dôchodkového režimu Spoločenstva sa javí ako operácia obsahujúca dve po sebe nasledujúce rozhodnutia jednostranne prijaté na základe žiadosti dotknutej osoby a v situácii prepojenej právomoci na jednej strane organizácie alebo organizácií spravujúcich dotknuté vnútroštátne dôchodkové režimy a na druhej strane inštitúcie Spoločenstva. Súd pre verejnú službu usúdil, že na základe článku 9 zákona z roku 1991 až do času, kým sa subrogácia upravená článkom 11 toho istého zákona stane účinnou, sa vyhovie žiadosti dotknutej osoby o zrušenie rozhodnutí, ktoré prijali organizácie spravujúce belgické dôchodkové režimy, a že v dôsledku toho sa prevod práv v celom rozsahu zruší, pokiaľ by bolo zrušené rozhodnutie inštitúcie stanovujúce zodpovedajúcu bonifikáciu v rokoch v režime Spoločenstva, a že vzhľadom na to môže súhlas inštitúcie uvedený v článku 9 zákona z roku 1991 odkazovať len na zrušenie rozhodnutia prijatého inštitúciou pri prevode práv na dôchodok. Preto rozhodol, že návrhy smerujúce proti odmietnutiu Komisie povoliť pánovi Genettovi vziať späť svoju žiadosť o prevod z 13. júla 2001 sa majú vykladať tak, že smerujú k zrušeniu odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002.

- 20 Súd pre verejnú službu následne v bodoch v bodoch 55 až 93 napadnutého rozsudku skúmal otázku prípustnosti návrhov smerujúcich k zrušeniu odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002. Najprv uviedol, že žiadosť o späťvzatie uvedených rozhodnutí, zaslaná po uplynutí lehôt na podanie opravného prostriedku, bola predsa len odôvodnená novou podstatnou skutočnosťou, akou bolo postupné nadobudnutie účinnosti zákona z roku 2003 a článku 26 ods. 3 prílohy XIII nového služobného poriadku. Tieto nové ustanovenia podľa Súdu pre verejnú službu zmenili právne postavenie pána Genetta, pokiaľ ide o prevod práv, ktoré nadobudol v belgických dôchodkových režimoch, do dôchodkového režimu Spoločenstva, a odôvodnili preskúmanie rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002. Výklad, podľa ktorého bol pán Genette vylúčený z pôsobnosti týchto nových ustanovení, totiž mohol vyvolať neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie medzi úradníkmi, ktorí si previedli práva nadobudnuté v belgických dôchodkových režimoch do dôchodkového režimu Spoločenstva, a medzi úradníkmi, ktorí takýto prevod nedosiahli, a to z hľadiska článku 11 ods. 2 prílohy VIII starého aj nového služobného poriadku. Navyše retroaktívne uplatnenie týchto ustanovení na určité obmedzené kategórie úradníkov, no nie na pána Genetta, vyvoláva pochybnosti o zákonnosti tohto rozdielného zaobchádzania z hľadiska zásady rešpektovania legitímnej dôvery.
- 21 Súd pre verejnú službu následne usúdil, že žiadosť z 31. októbra 2004, smerujúca k preskúmaniu rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002, bola podaná v primeranom čase od okamihu, keď sa pán Genette presne oboznámil s novou podstatnou skutočnosťou odôvodňujúcou túto žiadosť. Vyvodil z toho, že návrhy smerujúce k zrušeniu odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002 sú prípustné.
- 22 Súd pre verejnú službu napokon vyhovel návrhu pána Genetta na zrušenie tak, že prijal prvý a tretí žalobný dôvod vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia obsiahnutého v odôvodneniach rozhodnutia z 25. januára 2005, podľa ktorých na jednej strane prevod práv, ktoré nadobudol pán Genette v belgických dôchodkových režimoch, do dôchodkového režimu Spoločenstva, bol neodvolateľný v nadväznosti na jeho súhlas, a na druhej strane uvedený prevod už nemohol byť zrušený, pretože neexistovalo ustanovenie práva Spoločenstva, ktoré by to umožňovalo.

23 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu, Súd pre verejnú službu v bodoch 103 až 110 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia sa vo svojom rozhodnutí z 25. januára 2005 dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že svoje odmietnutie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a z 26. augusta 2002 oprela o skutočnosť, že výslovný súhlas s nimi, ktorý udelil žalobca, spôsobil, že sa stali konečnými. Podľa Súdu pre verejnú službu totiž uvedený súhlas umožnil nadobudnutie účinnosti uvedených rozhodnutí, no konečnými by sa stali až uplynutím lehôt upravených v článkoch 90 a 91 služobného poriadku.

24 Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu, Súd pre verejnú službu v bodoch 118 až 135 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia išla nad rámec právomocí, ktoré jej zveruje článok 11 ods. 2 prílohy VIII tak starého, ako aj nového služobného poriadku, a že sa tak dopustila nesprávneho právneho posúdenia vzťahujúceho sa na rozhodnutie z 25. januára 2005. Pokiaľ neexistujú osobitné ustanovenia práva Spoločenstva upravujúce zrušenie rozhodnutí prevádzajúcich práva nadobudnuté vo vnútroštátnych dôchodkových režimoch do dôchodkového režimu Spoločenstva, toto zrušenie podlieha judikatúre Súdneho dvora týkajúcej sa zrušenia akéhokoľvek individuálneho rozhodnutia zakladajúceho práva. Súd pre verejnú službu po tom, ako usúdil, že zrušenie rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002 samo osebe nemôže ovplyvniť práva z belgických dôchodkových režimov, rozhodol, že za daných okolností neexistujú prekážky, pre ktoré by Komisia nemohla pristúpiť k tomuto zrušeniu tak, ako o to požiadal pán Genette.

25 V druhom rade Súd pre verejnú službu v bodoch 137 a 138 napadnutého rozsudku skúmal návrhy smerujúce k zrušeniu odmietnutia Komisie povoliť pánovi Genettovi podanie novej žiadosti o prevod práv, ktoré nadobudol v belgických dôchodkových režimoch, do dôchodkového režimu Spoločenstva. Usúdil, že aj toto odmietnutie treba zrušiť, pokiaľ je odôvodnené rovnakými dôvodmi, ako sú dôvody obsahujúce nesprávne právne posúdenie, o ktoré sa opieralo odmietnutie zrušenia rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002.

O odvolaniach

Konanie

- 26 Návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. a 29. marca 2007 podali Belgické kráľovstvo, vo veci T-90/07 P, a Komisia, vo veci T-99/07 P, odvolania, na základe ktorých sa začali tieto konania.
- 27 Dňa 30. júna 2007, vo veci T-90/07 P, a 3. júla 2007, vo veci T-99/07 P, podal pán Genette svoje vyjadrenia k odvolaniam. Belgické kráľovstvo listom z 3. mája 2007, vo veci T-90/07 P, a Komisia listom z 8. mája 2007, vo veci T-99/07 P, sa vzdali práva podať svoje vyjadrenia k odvolaniu.
- 28 Listami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. júla 2007, vo veci T-99/07 P, a 17. júla 2007, vo veci T-90/07 P, Komisia a Belgické kráľovstvo, v tomto poradí, požiadali v súlade s článkom 143 rokovacieho poriadku o možnosť podať repliku. Rozhodnutiami z 25. a 30. júla 2007 predseda odvolacej komory vyhovel týmto žiadosťiam, pričom rozsah replík obmedzil len na otázky prípustnosti. Repliky a dupliky boli podané v stanovených lehotách.
- 29 Písomná časť konania bola vo veci T-99/07 P ukončená 27. decembra 2007 a vo veci T-90/07 P 28. januára 2008.

30 Listom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. januára 2008 Komisia v súlade s článkom 146 rokovacieho poriadku uviedla, že si želá byť vypočutá Súdom prvého stupňa, aby mohla ústne predložiť svoje pripomienky vo veci T-99/07 P. Listami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. februára 2008 podalo Belgické kráľovstvo podobnú žiadosť vo veciach T-99/07 P a T-90/07 P. V tých istých listoch Belgické kráľovstvo okrem iného navrhlo spojenie vecí T-99/07 P a T-90/07 P na účely ústnej časti konania a rozsudku na základe článkov 50 a 144 rokovacieho poriadku. Listami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. februára a 11. marca 2008 Komisia a pán Genette, v tomto poradí, uplatnili svoje pripomienky k tejto žiadosti o spojenie vecí.

31 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (odvolacia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania vo veciach T-99/07 P a T-90/07 P. Uznesením zo 4. júla 2008 predseda odvolacej komory nariadil spojenie týchto vecí na účely ústnej časti konania a rozsudku.

32 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článkoch 64 a 144 rokovacieho poriadku Súd prvého stupňa vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na viacero písomných otázok. Tejto žiadosti bolo vyhovené v stanovených lehotách.

Návrhy účastníkov konania

33 Belgické kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa zrušil napadnutý rozsudok.

34 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhlásil žalobu, ktorú podal pán Genette na Súd pre verejnú službu, za neprípustnú,
- subsidiárne vyhlásil žalobu na nedôvodnú,
- rozhodol, že Komisia a pán Genette znášajú svoje vlastné trovy konania týkajúce sa tohto konania a konania na Súde pre verejnú službu.

35 Pán Genette navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol odvolania,
- subsidiárne mu priznal prospech z jeho návrhov v prvom stupni,
- zaviazal Belgické kráľovstvo a Komisiu na náhradu trov konania.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- ³⁶ Pán Genette navrhuje, aby boli odvolania Belgického kráľovstva a Komisie vyhlásené za neprípustné z dôvodu, že nenavrhujú, alebo nenavrhujú správne, aby sa v celom rozsahu alebo čiastočne vyhovelu niektorému z návrhov podaných v prvom stupni v súlade s požiadavkami článku 139 ods. 1 písm. b) rokovacieho poriadku.
- ³⁷ Vo veci T-90/07 P pán Genette tvrdí, že Belgické kráľovstvo sa obmedzilo na návrh zrušenia napadnutého rozsudku. Odvolanie tak nemá potrebný účinok, pretože ak by sa mu vyhovel, Súd pre verejnú službu alebo Súd prvého stupňa by vzhľadom na neexistenciu návrhu v tomto zmysle nemohol priznať Belgickému kráľovstvu prospech z jeho návrhov v prvom stupni zopakovaných v bode 32 napadnutého rozsudku. Podľa žalobcu nemožno túto medzeru vyplniť odkazom na návrhy Komisie vo veci T-99/07 P, ako to navrhuje Belgické kráľovstvo.
- ³⁸ Vo veci T-99/07 P sa pán Genette dovoľáva toho, že Komisia nepodala správny návrh týkajúci sa pokračovania sporu v prípade zrušenia napadnutého rozsudku Súdom prvého stupňa. Návrhy Komisie smerujúce k tomu, aby bola žaloba, ktorú podal pán Genette na Súd pre verejnú službu, vyhlásená za neprípustnú alebo subsidiárne nedôvodnú, sú neprípustné, keďže ide o nové návrhy, ktoré menia predmet sporu v prvom stupni. Keďže Komisia nepodala prípustné návrhy smerujúce k tomu, aby sa vyhovel jej návrhom v prvom stupni, je bezvýznamné a v rozpore so zásadou riadnej správy spravodlivosti, aby Súd prvého stupňa rozhodoval o návrhoch tejto inštitúcie na zrušenie, a preto má byť jej odvolanie zamietnuté ako neprípustné.

- 39 Belgické kráľovstvo a Komisia navrhujú zamietnutie námietky neprípustnosti, ktorú podal pán Genette vo vzťahu k ich odvolaniam.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 40 Skutočnosť, že tieto odvolania neobsahujú návrhy, aby sa v celom rozsahu alebo čiastočne vyhovel návrhom podaným v prvom stupni v zmysle článku 139 ods. 1 písm. b) rokovacieho poriadku, neodôvodňuje zamietnutie týchto odvolaní ako neprípustných, pokiaľ obsahujú návrhy odvolateľov smerujúce k zrušeniu rozhodnutia Súdu pre verejnú službu v súlade s článkom 139 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia.
- 41 Potrebný účinok takéhoto odvolania je totiž za takýchto okolností zachovaný, keďže Súd prvého stupňa, pokiaľ vyhovie návrhom odvolateľa na zrušenie, neukončí spor, ale premiestni účastníkov konania do postavenia, aké mali pred prijatím napadnutého rozsudku. Súd, ktorý bude rozhodovať o spore s konečnou platnosťou, či už pôjde o Súd pre verejnú službu alebo o samotný Súd prvého stupňa, podľa toho, ako Súd prvého stupňa využije možnosť, ktorú mu priznáva článok 13 ods. 1 prílohy I Štatútu Súdneho dvora, bude povinný zohľadniť návrhy predložené uvedeným účastníkom konania v prvom stupni, aby im buď v celom rozsahu alebo čiastočne vyhovel, alebo ich zamietol, pričom toto zamietnutie nemôže založiť na okolnosti, ktorú tieto návrhy pred ním nezopakovali (pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie Súdneho dvora zo 14. decembra 2006, Meister/ÚHVT, C-12/05 P, neuvverejnené v Zbierke, bod 107).
- 42 V tejto veci nie je sporné, že Belgické kráľovstvo navrhlo zrušenie napadnutého rozsudku. Ak Súd prvého stupňa vyhovie odvolaniu a v celom rozsahu alebo čiastočne

zruší uvedený rozsudok, súd, ktorý bude s konečnou platnosťou rozhodovať o spore, bude musieť zohľadniť návrhy na podporu Komisie predložené Belgickým kráľovstvom v prvom stupni.

43 Rovnako nezávisle od otázky, či Komisia, ako tvrdí pán Genette, v rámci odvolania nepodala návrhy v rovnakom zmysle ako jej návrhy v prvom stupni, nie je sporné, že platne navrhla zrušiť napadnutý rozsudok. Preto pokiaľ Súd prvého stupňa vyhovie odvolaniu a zruší v celom rozsahu alebo čiastočne uvedený rozsudok, súd, ktorý bude s konečnou platnosťou rozhodovať o veci samej, bude musieť zohľadniť návrhy predložené Komisiou v prvom stupni, pričom vylúči dôvody, ktoré boli na podporu uvedených návrhov predložené po prvýkrát v rámci odvolania (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, Zb. s. I-1981, bod 59).

44 V dôsledku toho treba zamietnuť námietky neprípustnosti, ktoré podal pán Genette vo vzťahu k týmto dvom odvolaniam.

O veci samej

45 Belgické kráľovstvo vo veci T-90/07 P uvádza na podporu svojich návrhov smerujúcich k zrušeniu napadnutého rozsudku štyri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod vychádza z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu posúdiť príпустnosť žiadosti z 31. októbra 2004 z hľadiska belgického práva a subsidiárne z nesprávneho právneho posúdenia vzťahujúceho sa na výklad belgického práva uvedený v napadnutom rozsudku. Druhý odvolací dôvod vychádza z nesprávnych právnych posúdení vzťahujúcich sa na zrušenie odmietnutia Komisie povoliť pánovi Genettovi podanie novej žiadosti o prevod. Tretí odvolací dôvod vychádza z nesprávnych právnych

posúdení vzťahujúcich sa na konštatovanie prípustnosti návrhov smerujúcich k zrušeniu odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002. Napokon štvrtý odvolací dôvod vychádza z porušenia zásady právnej istoty.

46 Komisia vo veci T-99/07 P sa s cieľom navrhnúť zrušenie napadnutého rozsudku opiera o štyri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod vychádza z toho, že Súd pre verejnú službu podľa nej rozhodol *ultra petita* tým, že zmenil predmet sporu. Druhý odvolací dôvod vychádza z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu, ako aj z porušenia práva na obranu. Tretí odvolací dôvod v podstate vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o posúdenie účinku súhlasu pána Genetta s návrhmi formulovanými Komisiou vo svojich rozhodnutiach z 11. júna a 26. augusta 2002. Napokon štvrtý odvolací dôvod vychádza z porušenia článku 11 ods. 2 prílohy VIII starého služobného poriadku, subsidiárne z porušenia pravidiel vzťahujúcich sa na zrušenie individuálnych rozhodnutí zakladajúcich práva, z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu, z porušenia zásady ochrany práva na obranu a z nesprávneho posúdenia skutkových okolností, a ešte subsidiárnejšie z nesprávneho právneho posúdenia vzťahujúceho sa na zrušenie odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002.

47 Súd prvého stupňa v tejto veci usudzuje, že riadna správa spravodlivosti odôvodňuje, aby najprv skúmal prvý odvolací dôvod uvedený Belgickým kráľovstvom vo veci T-90/07 P, vychádzajúci z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu posúdiť prípustnosť žiadosti z 31. októbra 2004 z hľadiska belgického práva a subsidiárne z nesprávneho právneho posúdenia vzťahujúceho sa na výklad belgického práva uvedený v napadnutom rozsudku, ako aj prvý odvolací dôvod nastolený Komisiou vo veci T-99/07 P, vychádzajúci z toho, že Súd pre verejnú službu podľa nej rozhodol *ultra petita* tým, že zmenil predmet sporu.

O prvom dôvode nastolenom Belgickým kráľovstvom vo veci T-90/07 P, vychádzajúcom z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu posúdiť prípustnosť žiadosti z 31. októbra 2004 z hľadiska belgického práva a subsidiárne z nesprávneho právneho posúdenia vzťahujúceho sa na výklad belgického práva uvedený v napadnutom rozsudku

— Tvrdenia účastníkov konania

⁴⁸ Belgické kráľovstvo v podstate tvrdí, že Súd pre verejnú službu pri posudzovaní prípustnosti žiadosti o prevod z 31. októbra 2004 a následne žaloby, ktorá naň bola podaná, prekročil z hľadiska článku 9 zákona z roku 1991 a článku 194 zákona z roku 2006 hranice svojej právomoci. Týmto porušil pravidlá rozdelenia právomoci medzi právny poriadok Spoločenstva a belgický právny poriadok.

⁴⁹ Podľa Belgického kráľovstva sa Súd pre verejnú službu okrem iného dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 9 zákona z roku 1991 v znení predchádzajúcom nadobudnutiu účinnosti (pozmeňujúceho) zákona z roku 2006 a článku 194 posledného uvedeného zákona tým, že na základe týchto ustanovení usúdil, že žiadosť z 31. októbra 2004 a napokon žaloba, ktorá naň bola podaná, sú prípustné. V každom prípade mala byť žiadosť z 31. decembra 2004 skúmaná z hľadiska článku 9 zákona z roku 1991 v znení vytvorenom zákonom z roku 2006, z ktorého výslovne vyplýva, že späťvzatie žiadosti o prevod je možné len v prípade predčasného odchodu dotknutého úradníka, ako je to upravené v článku 77 služobného poriadku.

⁵⁰ Belgické kráľovstvo napokon navrhuje zamietnutie námietok neprípustnosti, ktoré podal pán Genette proti tomuto odvolaciemu dôvodu.

- 51 Pán Genette navrhuje zamietnutie tohto odvolacieho dôvodu ako nedôvodného, čo sa týka výhrady nedostatku právomoci, a ako neprípustného a v každom prípade nedôvodného, pokiaľ ide o výhradu vychádzajúcu z nesprávneho právneho posúdenia.
- 52 Výhrada vychádzajúca z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu na výklad belgického práva nie je dôvodná, keďže súd Spoločenstva má podľa judikatúry právomoc na výklad vnútroštátneho práva, pokiaľ je takýto výklad podmienkou uplatnenia normy služobného poriadku a následne zákonnosti rozhodnutia Komisie.
- 53 Pokiaľ ide o výhradu vychádzajúcu z nesprávneho výkladu belgického práva, pán Genette tvrdí, že je neprípustná, keďže opakuje výhradu, ktorá už bola predložená a zamietnutá v prvom stupni. Subsidiárne uvádza, že táto výhrada musí byť zamietnutá ako nedôvodná alebo v každom prípade nerelevantná. Výhrada nie je dôvodná, keďže v napadnutom rozsudku bol článok 9 zákona z roku 1991 vyložený v súlade so zásadami Spoločenstva uplatniteľnými v danej oblasti a s prihliadnutím na úmysly belgického zákonodarcu. V každom prípade je nerelevantná, pretože sa týka len nadbytočných dôvodov napadnutého rozsudku a nedotýka sa jeho základného odôvodnenia.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 54 Belgické kráľovstvo svojím prvým odvolacím dôvodom v podstate kritizuje body 49 a 50 napadnutého rozsudku, v ktorých Súd pre verejnú službu z hľadiska článku 9 zákona z roku 1991 rozhodol, že až do času, kým sa subrogácia stane účinnou, sa vyhovie žiadosti dotknutej osoby o zrušenie rozhodnutí, ktoré prijali organizácie spravujúce belgické dôchodkové režimy, a usúdil, že v danej veci by bol prevod práv, ktoré pán Genette nadobudol v belgických dôchodkových režimoch, do dôchodkového režimu Spoločenstva, v celom rozsahu zrušený, pokiaľ by boli zrušené aj rozhodnutia Komisie z 11. júna a 26. augusta 2002. Ako zdôrazňuje Belgické kráľovstvo, táto pripomienka formulovaná v napadnutom rozsudku bola podstatná vtedy, keď Súd pre verejnú službu

posudzoval predmet a napokon prípustnosť žaloby smerujúcej k zrušeniu odmietnutia Komisie povoliť pánovi Genettovi vziať späť svoju žiadosť o prevod z 13. júla 2001, keďže zrušenie odmietnutia Komisie povoliť pánovi Genettovi podať novú žiadosť o prevod je samo osebe len dôsledkom zrušenia odmietnutia späťvzatia uvedenej žiadosti o prevod, ako to vyplýva z bodu 1 výroku v spojení s bodom 138 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Práve na základe tejto pripomienky totiž Súd pre verejnú službu v napadnutom rozsudku zmenil definíciu hlavného predmetu žaloby o neplatnosť rozhodnutia z 25. januára 2005 tak, aby išlo o neplatnosť odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002.

55 Z pripomienok kritizovaných v rámci tohto odvolacieho dôvodu vyplýva, že Súd pre verejnú službu na účely posúdenia predmetu a napokon prípustnosti návrhov smerujúcich k zrušeniu odmietnutia Komisie povoliť pánovi Genettovi vziať späť svoju žiadosť o prevod z 13. júla 2001 v napadnutom rozsudku konkludentne, ale nutne určil, že v dôsledku rozhodnutia prijatého Komisiou v nadväznosti na žiadosť z 31. októbra 2004 môžu byť rozhodnutia Národného inštitútu sociálneho poistenia samostatne zárobkovo činných osôb (Inasti) a Národného dôchodkového úradu (ONP) týkajúce sa výpočtu výšky práv nadobudnutých pánom Genettom v belgických dôchodkových režimoch právoplatne zrušené v belgickom právnom poriadku.

56 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že podľa článku 11 ods. 2 druhého pododseku prílohy VIII starého služobného poriadku inštitúcia, v ktorej je úradník zamestnaný, určí počet rokov zamestnania, ktoré sa mu započítajú podľa jej vlastného systému dôchodkového zabezpečenia, na základe výšky práv na dôchodok, ktoré si uvedený úradník vytvoril pred nástupom do služby v tejto inštitúcii vo vnútroštátnych dôchodkových režimoch. Z tohto ustanovenia vyplýva, že inštitúcia Spoločenstva nemá inú povinnosť ako premeniť výšku práv na dôchodok vypočítanú organizáciami spravujúcimi vnútroštátne dôchodkové režimy, v ktorých dotknutý úradník nadobudol práva pred nástupom do zamestnania v Spoločenstvách, na odpracované roky, ktoré sa zohľadnia v jej vlastnom dôchodkovom režime. Výpočet výšky práv na dôchodok, ktoré možno previesť, však patrí len do právomoci organizácií spravujúcich vnútroštátne dôchodkové režimy, ktorých sa týka prevod (rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 1989, Bonazzi-Bertottilli a i./Komisia, 75/88, 146/88 a 147/88, Zb. s. 3599, bod 17). Okrem toho prináleží každému členskému štátu, aby si zvolil a vykonal konkrétne

prostriedky umožňujúce úradníkom Spoločenstva uplatniť možnosť, ktorá im bola priznaná, previesť práva, ktoré nadobudli vo vnútroštátnych dôchodkových režimoch, do dôchodkového režimu Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 20. októbra 1981, Komisia/Belgicko, 137/80, Zb. s. 2393, bod 18).

57 Rozhodnutia týkajúce sa na jednej strane výpočtu výšky práv na dôchodok, ktoré sa majú previesť, a na druhej strane premeny týchto práv na odpracované roky, ktoré sa majú zohľadniť v dôchodkovom režime Spoločenstva, patria do odlišných právnych poriadkov a na každé z nich sa vzťahujú súdne preskúmvania vlastné týmto právnym poriadkom (rozsudok Bonazzi-Bertottilli a i./Komisia, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 19; rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. decembra 1998, Bang-Hansen/Komisia, T-233/97, Zb. VS s. I-A-625 a s. II-1889, bod 39, a z 18. marca 2004, Radauer/Rada, T-67/02, Zb. VS s. I-A-89 a s. II-395, bod 31). Len vnútroštátne orgány a sudy majú právomoc prerokovávať žiadosti alebo spory týkajúce sa rozhodnutí o výpočte práv, ktoré nadobudli úradníci Spoločenstva vo vnútroštátnych dôchodkových režimoch, a prináleží dotknutým úradníkom, aby takéto žiadosti alebo spory predložili týmto orgánom a súdom v súlade s konaniami upravenými uplatniteľným vnútroštátnym právom.

58 V tejto veci z napadnutého rozsudku vyplýva, že v nadväznosti na žiadosť o prevod z 13. júla 2001 dotknuté organizácie spravujúce belgické dôchodkové režimy, t. j. Inasti a ONP, prijali rozhodnutia týkajúce sa výpočtu práv, ktoré nadobudol pán Genette v belgických dôchodkových režimoch podľa ustanovení vtedy uplatniteľného zákona z roku 1991. Za predpokladu, ako usúdil Súd pre verejnú službu v napadnutom rozsudku, že žiadosť z 31. októbra 2004 smerovala najmä k tomu, aby boli na základe článku 9 zákona z roku 1991 zrušené rozhodnutia Inasti a ONP týkajúce sa výpočtu práv na dôchodok, ktoré nadobudol pán Genette v belgických dôchodkových režimoch, nastoľovala táto žiadosť otázku, na ktorú sa vzťahovali belgický právny poriadok a výlučne právomoc belgických orgánov alebo súdov.

59 Súd pre verejnú službu teda určením toho, že v dôsledku rozhodnutia prijatého Komisiou v nadväznosti na žiadosť z 31. októbra 2004 môžu byť rozhodnutia Inasti

a ONP týkajúce sa výpočtu práv nadobudnutých pánom Genetom v belgických dôchodkových režimoch právoplatne zrušené v belgickom právnom poriadku na základe článku 9 zákona z roku 1991, prekročil hranice svojej právomoci.

- 60 Z toho vyplýva, že Súd pre verejnú službu nemohol v napadnutom rozsudku na účely zmeny definície hlavného predmetu návrhov smerujúcich k zrušeniu tak, aby išlo o zrušenie odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002, určiť bez toho, aby zasiahol do právomocí vyhradených Belgickému kráľovstvu, že na základe článku 9 zákona z roku 1991 sa rozhodnutia Inasti a ONP týkajúce sa výpočtu práv nadobudnutých pánom Genetom v belgických dôchodkových režimoch na jeho žiadosť právoplatne zrušia, pokiaľ Komisia zruší svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002.
- 61 Prvému odvolaciemu dôvodu, ktorý uviedlo Belgické kráľovstvo vo veci T-90/07 P, preto treba vyhovieť.

O prvom dôvode uvedenom Komisiou vo veci T-99/07 P, vychádzajúcim z toho, že Súd pre verejnú službu podľa nej rozhodol *ultra petita* tým, že zmenil predmet sporu

— Tvrdenia účastníkov konania

- 62 Komisia tvrdí, že Súd pre verejnú službu rozhodol *ultra petita* tým, že zrušil odmietnutie Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002. Zo žaloby

podanej 26. septembra 2005 a predtým zo žiadosti z 31. októbra 2004 a zo sťažnosti z 22. apríla 2005 podľa nej výslovne vyplývalo, že hlavným predmetom žaloby na Súde pre verejnú službu nebolo zrušenie rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002.

63 Pán Genette navrhuje odmietnutie tohto odvolacieho dôvodu ako neprípustného a subsidiárne zamietnutie ako nedôvodného.

64 Pán Genette v prvom rade namieta neprípustnosť tohto odvolacieho dôvodu z hľadiska článku 139 ods. 2 rokovacieho poriadku z dôvodu, že mení predmet žaloby na Súde pre verejnú službu. V prvom stupni Komisia sama tvrdila, že predmetom žaloby bolo zrušenie odmietnutia zrušenia rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002.

65 Subsidiárne pán Genette tvrdí, že tento odvolací dôvod nie je opodstatnený ani z právneho, ani z vecného hľadiska. Keďže Súd pre verejnú službu vyhovel návrhom obsiahnutým v žalobe, na základe ktorej sa začalo konanie, tak, že zrušil rozhodnutie z 25. januára 2005, nemožno usúdiť, že prekročil objektívne hranice sporu. Okrem toho predmet, ktorý pán Genette uviedol vo svojej žalobe v prvom stupni, nie je relevantný, pretože ho viedlo len úsilie vyhnúť sa tomu, aby bola žaloba zamietnutá ako neprípustná. Napokon v prvom stupni uviedol aj subsidiárnu argumentáciu vychádzajúcu z predpokladu, že predmetom jeho žaloby je odmietnutie Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002. Okrem toho má súd Spoločenstva pri určení predmetu žaloby právomoc voľnej úvahy na základe objektívnej analýzy obsahu žalobného návrhu, čo Súd pre verejnú službu v danej veci urobil.

66 V každom prípade pán Genette poukazuje na to, že Súd pre verejnú službu mal *ex offico* a objektívne skúmať otázky prípustnosti patriace do verejného poriadku, ktoré

vyplynuli zo žaloby, a že v tejto súvislosti nebol viazaný tvrdeniami účastníkov konania. To ho privedlo k tomu, že v danej veci samostatne posúdil predmet žaloby.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ⁶⁷ Najprv je vhodné skúmať námietku neprípustnosti, ktorú podal pán Genette a ktorá v podstate vychádza z toho, že Komisia uvedením tohto odvolacieho dôvodu sledovala to, aby Súd prvého stupňa prerokoval spor širší ako spor, ktorý prerokovával Súd pre verejnú službu.
- ⁶⁸ Z článku 225 A ES, z článku 11 ods. 1 prílohy I Štatútu Súdneho dvora a z článku 138 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku vyplýva, že v odvolaní musí byť presne uvedené, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, a musia v ňom byť presne uvedené aj právne argumenty, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú (uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. marca 2008, Lebedef-Caponi/Komisia, T-233/07 P, Zb. s. II-0000, body 24 a 25; rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. marca 2008, Rossi Ferreras/Komisia, T-107/07 P, Zb. s. II-0000, body 26 a 27).
- ⁶⁹ Komisia svojím prvým dôvodom tvrdí, že zrušenie, ktoré vyslovil Súd pre verejnú službu, presahuje zrušenie, ktoré navrhoval pán Genette vo svojej žalobe. Hoci Komisia zmenila svoje stanovisko, pokiaľ ide o predmet sporu, na takýto odvolací dôvod, ktorý v podstate sleduje popretie kvalifikácie hlavného predmetu žaloby, ktorý uznal Súd pre verejnú službu v napadnutom rozsudku, nemožno hľadiť tak, že jeho účinkom je Súdu prvého stupňa predložiť spor širší, ako je spor, ktorý prerokovával Súd pre verejnú službu. Okrem toho zodpovedá podmienkam prípustnosti stanoveným rokovacím poriadkom, a preto sa musí považovať za prípustný.

- 70 V dôsledku toho treba námietku neprípustnosti, ktorú podal pán Genette, zamietnuť.
- 71 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu, na úvod je dôležité pripomenúť, že na základe článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, uplatniteľného v súlade s článkom 7 ods. 1 prílohy I toho istého štatútu a článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku na konanie na Súde pre verejnú službu, musí žaloba okrem iného obsahovať predmet sporu a stručné zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Žaloba tak predstavuje akt, ktorým sa začína konanie, v ktorom má žalobca povinnosť definovať predmet sporu (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora z 25. septembra 1979, Komisia/Francúzsko, 232/78, Zb. s. 2729, bod 3, a zo 6. apríla 2000, Komisia/Francúzsko, C-256/98, Zb. s. I-2487, bod 31; uznesenie Súdneho dvora z 8. novembra 2007, Belgicko/Komisia, C-242/07 P, Zb. s. I-9757, bod 41).
- 72 Ďalej vzhľadom na to, že súd Spoločenstva, rozhodujúci o žalobe o neplatnosť, nemôže rozhodovať *ultra petita*, zrušenie, ktoré vyhlási, nesmie presahovať zrušenie navrhované žalobcom (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 1999, Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., C-310/97 P, Zb. s. I-5363, bod 52 a tam citovanú judikatúru).
- 73 V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že pán Genette, ako vyplýva z bodov 40 a 41 napadnutého rozsudku, pred Súdom pre verejnú službu tvrdil, že „predmetom jeho návrhu nie je zrušenie [rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002], ale to, aby mu Komisia povolila späťvzatie jeho žiadosti... o prevod [z 13. júla 2001]“, a že „rozhodnutia z 11. júna a z 26. augusta 2002 by zostali naďalej platné ako také, aj keby Komisia vyhovela jeho žiadosti“. Okrem toho, ako vyplýva z bodu 41 napadnutého rozsudku, sám pán Genette pred Súdom pre verejnú službu tvrdil, že zrušenie rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002 nebolo možné v tomto štádiu plánovať a že v každom prípade by sa mohlo plánovať len za ešte nezrealizovanej podmienky, že by belgické úrady prípadne v dôsledku podania žaloby na belgické súdy prijali na základe zákona z roku 2003 nové rozhodnutia, pokiaľ ide o sumy, ktoré majú byť prevedené do dôchodkového režimu Spoločenstva. Preto pán Genette v prvom stupni tvrdil, že jeho

návrhy smerujúce k zrušeniu odmietnutia Komisie povoliť späťvzatie jeho žiadosti o prevod z 13. júla 2001 nemožno vykladať tak, že smerujú k zrušeniu odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002.

- 74 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že Súd pre verejnú službu nemohol zmeniť definíciu hlavného predmetu žaloby tak, aby išlo o zrušenie odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002, čo ale urobil v bode 50 napadnutého rozsudku (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 29. novembra 2007, *Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia*, C-176/06 P, neuvverejnený v Zbierke, bod 25).
- 75 Komisia teda správne tvrdí, že Súd pre verejnú službu rozhodol *ultra petita*, keď v danej veci rozhodol — ako vyplýva z bodu 1 výroku v spojení s bodom 136 odôvodnenia napadnutého rozsudku — tak, že zrušil odmietnutie Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002, obsiahnuté v jej rozhodnutí z 25. januára 2005.
- 76 Preto treba vyhovieť prvému odvolaciemu dôvodu, ktorý uviedla Komisia vo veci T-99/07 P.
- 77 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Súd pre verejnú službu nemohol bez toho, aby zasiahol do právomocí vyhradených Belgickému kráľovstvu, ani dospieť k rozhodnutiu *ultra petita* zmenou definície hlavného predmetu žaloby podanej pánom Genettom tak, aby išlo o zrušenie odmietnutia Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002. Napadnutý rozsudok preto musí byť zrušený v časti, v ktorej obsahuje takúto zmenu definície.

78 Okrem toho vzhľadom na to, že Súd pre verejnú službu rozhodol *ultra petita* tým, že zmenil predmet sporu, ktorý mu bol predložený, treba zrušiť napadnutý rozsudok v časti, v ktorej zrušuje odmietnutie Komisie zrušiť svoje rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002, obsiahnuté v rozhodnutí z 25. januára 2005. Napokon vzhľadom na to, že zrušenie odmietnutia Komisie povoliť pánovi Genettovi podanie novej žiadosti o prevod bolo samo osebe len dôsledkom zrušenia odmietnutia zrušenia rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2006 (pozri bod 54 vyššie), treba zrušiť napadnutý rozsudok aj v časti, v ktorej zrušuje odmietnutie Komisie povoliť pánovi Genettovi podanie novej žiadosti o prevod, obsiahnuté v rozhodnutí z 25. januára 2005.

79 Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok treba zrušiť v celom rozsahu.

O žalobe podanej v prvom stupni

80 V súlade s článkom 13 ods. 1 prílohy I Štatútu Súdneho dvora môže Súd prvého stupňa, pokiaľ je odvolanie dôvodné, v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu pre verejnú službu sám rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje.

81 Tak je to v prípade prejednávanej veci. Súd prvého stupňa má totiž k dispozícii všetky podklady potrebné na rozhodnutie o žalobe.

Tvrdenia účastníkov konania

- 82 Vo veci T-99/07 P Komisia vyzýva Súd prvého stupňa, aby v prípade, že zruší napadnutý rozsudok a sám bude rozhodovať o spore, vyhlásil žalobu za neprípustnú z dôvodu, že žiadosť z 31. októbra 2004 je v rozsahu, v akom smeruje k tomu, aby bolo pánovi Genettovi povolené vziať späť svoju žiadosť o prevod z 13. júla 2001, bezpredmetná, keďže v služobnom poriadku neexistuje na udelenie takéhoto povolenia právny základ. Právny základ na požadované povolenie nemôže poskytnúť ani článok 9 zákona z roku 1991, keďže služobný poriadok takéto povolenie neupravuje. Obsah ustanovení služobného poriadku totiž nemôže závisieť od obsahu vnútroštátneho práva. Rozhodnutie z 25. januára 2005 teda nemožno považovať za akt spôsobujúci ujmu pánovi Genettovi, ktorý v jeho prospech vytvára právo na súdnu ochranu. Subsidiárne Komisia tvrdí, že žalobu treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 83 V prvostupňovom konaní Komisia, na podporu ktorej vstúpilo do konania Belgické kráľovstvo, tiež navrhovala, aby bola žaloba zamietnutá ako neprípustná a subsidiárne ako nedôvodná. Námietky neprípustnosti podané Komisiou na Súde pre verejnú službu na podporu týchto návrhov vychádzali z oneskorenia podania žaloby, ktorou sa začalo konanie, z hľadiska lehoty upravenej v článku 91 ods. 3 služobného poriadku, ako aj z neprípustnosti žiadosti z 31. októbra 2004 z dôvodu nemožnosti zrušiť rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002, neexistencie novej skutočnosti odôvodňujúcej túto žiadosť a oneskoreného podania tejto žiadosti z hľadiska požiadavky dodržania primeranej lehoty.
- 84 Pán Genette tvrdí, že Komisia zďaleka nenavrhuje, aby sa vyhovel jej návrhom podaným v prvostupňovom konaní, a že rozvíja pred Súdom prvého stupňa nové tvrdenia. Komisia podľa neho najmä uvádza nový dôvod, vychádzajúci z nedostatku jej vlastnej právomoci na prerokovanie žiadosti z 31. októbra 2004. Tento dôvod sa zakladá na novej definícii predmetu sporu, ktorým už nie je, ako to tvrdila Komisia v prvostupňovom konaní, zrušenie jej rozhodnutí z 11. júna a 26. augusta 2002, ale zrušenie žiadosti o prevod z 13. júla 2001. Tento dôvod treba odmietnuť ako neprípustný aj za predpokladu, že nie je nový, pretože bol v odvolaní formulovaný nejasne.

- 85 Pán Genette ďalej v prvostupňovom konaní navrhol určenie prípustnosti žaloby a následne zamietnutie námietok neprípustnosti podaných Komisiou.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 86 Keďže podmienky prípustnosti žaloby podľa článkov 90 a 91 služobného poriadku sú súčasťou verejného poriadku, v prípade potreby prináleží súdu Spoločenstva, aby ich skúmal *ex officio* (rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, Ortega Urretavizcaya/Komisia, T-587/93, Zb. VS s. I-A-349 a s. II-1027, bod 25, a z 29. januára 1998, Affatato/Komisia, T-157/96, Zb. VS s. I-A-41 a s. II-97, bod 21; uznesenia Súdu prvého stupňa z 20. augusta 1998, Collins/Výbor regiónov, T-132/97, Zb. VS s. I-A-469 a s. II-1379, bod 12, a z 15. decembra 1998, de Compte/Parlament, T-25/98, Zb. VS s. I-A-629 a s. II-1903, bod 38). Jeho skúmanie sa neobmedzuje na námietky neprípustnosti, ktoré podali účastníci konania (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, Stott/Komisia, T-99/95, Zb. s. II-2227, bod 22, a z 8. januára 2003, Hirsch/BES, T-94/01, T-152/01 a T-286/01, Zb. VS s. I-A-1 a s. II-27, bod 16, a tam citovanú judikatúru).
- 87 Články 90 a 91 služobného poriadku podmieňujú prípustnosť žaloby tým, aby bola podaná proti aktu spôsobujúcemu ujmu. Za akty spôsobujúce ujmu možno považovať len akty, ktoré priamo a okamžite ovplyvňujú právne postavenie dotknutých osôb (rozsudok Súdneho dvora z 21. januára 1987, Stroggili/Dvor auditorov, 204/85, Zb. s. 389, bod 6; rozsudok Affatato/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 21). Z judikatúry ďalej vyplýva, že odmietnutie menovacieho orgánu (ďalej len „MO“) vyhovieť žiadosti úradníka podanej na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku nemôže predstavovať akt spôsobujúci ujmu, ak MO nemá právomoc na prijatie opatrení, o ktoré je požiadaný (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. februára 1999, Hecq a SFIE/Komisia, T-35/98, Zb. VS s. I-A-11 a s. II-41, bod 30).

- 88 Keďže v tejto veci bola žiadosť z 31. októbra 2004 podaná na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku, Súd prvého stupňa zastáva názor, že je vhodné *ex officio* preskúmať, či môžu rozhodnutia napadnuté v rámci žaloby, a to rozhodnutie z 25. januára 2005 a rozhodnutie z 10. júna 2005, spôsobiť pánovi Genettovi ujmu v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku.
- 89 Na úvod je vhodné pripomenúť, že článok 11 ods. 2 prílohy VIII starého služobného poriadku je nielen určený na to, aby umožnil koordináciu medzi vnútroštátnymi dôchodkovými režimami a dôchodkovým režimom Spoločenstva, ale sleduje aj dosiahnutie toho, aby sa práva, ktoré získali úradníci Spoločenstva v členskom štáte, bez ohľadu na ich prípadne obmedzenú či dokonca podmienenú alebo budúcu povahu, alebo na ich nedostatočnosť na umožnenie okamžitého poberania dôchodku, mohli zachovať v prospech dotknutého úradníka a zohľadniť v dôchodkovom režime, do ktorého bude patriť na konci svojej profesijnej dráhy, v tomto prípade v dôchodkovom režime Spoločenstva (rozsudok Komisia/Belgicko, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 12).
- 90 Z týchto úvah je zjavné, že účelom „možnosti“ spomenutej v článku 11 ods. 2 prílohy VIII starého služobného poriadku je vytvoriť v prospech úradníkov Spoločenstva právo, ktorého výkon závisí len od ich vlastnej voľby (rozsudok Komisia/Belgicko, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 13).
- 91 V tejto veci si pán Genette využil možnosť upravenú v článku 11 ods. 2 prílohy VIII starého služobného poriadku tým, že na základe zákona z roku 1991 podal 13. júla 2001 žiadosť o prevod. V dôsledku toho dotknuté organizácie spravujúce belgické dôchodkové režimy, t. j. Inasti a ONP, na jednej strane a Komisia na druhej strane konali zosúladeným spôsobom tak, aby prví uvedení prijali v súlade s podmienkami, ktoré v tejto súvislosti upravuje zákon z roku 1991, rozhodnutia vypočítavajúce výšku práv na dôchodok, ktoré nadobudol pán Genette v belgických dôchodkových režimoch, a aby Komisia prijala v súlade s článkom 11 ods. 2 prílohy VIII starého služobného poriadku a všeobecných ustanovení na jeho vykonanie rozhodnutia z 11. júna a 26. augusta 2002, ktorými sa táto výška práv previedla na počet odpracovaných rokov, ktoré sa majú zohľadniť v dôchodkovom režime Spoločenstva v závislosti od veku, v ktorom pán Genette nastúpi na uvedený dôchodok, a s výhradou uskutočnenia určitých dodatočných podmienok. Dvojitým účinkom týchto rozhodnutí

bolo to, že v belgickom právnom poriadku sa v prospech pána Genetta zachovala výška práv na dôchodok, ktoré nadobudol v belgických dôchodkových režimoch, a v právnom poriadku Spoločenstva sa s výhradou uskutočnenia určitých dodatočných podmienok zabezpečilo zohľadnenie týchto práv v dôchodkovom režime Spoločenstva v závislosti do veku, v ktorom pán Genette nastúpi na uvedený dôchodok.

92 Zo samotného textu žiadosti z 31. októbra 2004 vyplýva, že je založená na údajnej nezákonnosti zákona z roku 1991, „keďže systém subrogácie upravený zákonom [z roku 1991]... bol podľa [pána Genetta] diskriminačný a v rozpore s článkom 11 ods. 2 prílohy VIII [starého] služobného poriadku“, a na skutočnosti, že „vzhľadom na to, že systém subrogácie upravený zákonom [... z roku 1991] bol v rozpore s článkom 11 [ods.] 2 [starého] služobného poriadku a so zásadou rovnosti zaobchádzania, ani „suma, ktorá sa má previesť, pokiaľ ide o pána Genetta, ktorú vypočítali Inasti 3. januára 2002 a ONP 13. februára 2002, [...ani] rozhodnutia... z 11. júna a 26. augusta 2002, pokiaľ ide o počet dodatočných odpracovaných rokov, ktoré sa majú zohľadniť na tomto základe, neboli... správne“. Práve „za týchto podmienok“ mala totiž Komisia podľa žiadosti z 31. októbra 2004 „rozhodnúť, že dá [pánovi Genettovi] svoj súhlas na to, aby u belgických orgánov na základe článku 9 zákona... z roku 1991 požiadal o späťvzatie žiadosti [... o prevod z] 13. júla 2001 na základe tohto zákona, a na to, aby podal novú žiadosť na základe článku [4 ods. 1] zákona... z roku 2003“.

93 Žiadosť z 31. októbra 2004 sa tak zakladala na napadnutí toho, že Inasti a ONP na účely výpočtu výšky práv, ktoré nadobudol pán Genette v belgických dôchodkových režimoch, uplatnili zákon z roku 1991. Podľa judikatúry pripomenutej v bode 57 vyššie sa však na takéto napadnutie, týkajúce sa uplatnenia vnútroštátneho práva organizáciami spravujúcimi vnútroštátne dôchodkové režimy, vzťahuje v súlade so zásadou rozdelenia právomoci, ktorá vyplýva z článku 11 ods. 2 druhého pododseku prílohy VIII starého služobného poriadku, vnútroštátny právny poriadok a v dôsledku toho výlučne právomoc vnútroštátnych orgánov alebo súdov, pričom obrátenie sa na tieto orgány alebo súdy môže viesť k návrhu na začatie prejudiciálneho konania adresovanému Súdnu dvoru na základe článku 234 ES.

- 94 Článok 11 ods. 2 druhý pododsek prílohy VIII starého služobného poriadku preto zbavuje Komisiu akejkoľvek právomoci na prerokovanie napadnutia, vzťahujúceho sa v podstate na to, že Inasti a ONP uplatnili v prípade pána Genetta zákon z roku 1991, a na tomto základe právomoci na vydanie povolenia, aby pán Genette požiadal tieto orgány o zrušenie rozhodnutí, ktoré už prijali na základe zákona z roku 1991, a o následné prijatie nových rozhodnutí na základe zákona z roku 2003.
- 95 Za týchto podmienok nemožno usúdiť, že Komisia tým, že rozhodnutím z 25. januára 2005 a rozhodnutím z 10. júna 2005 zamietla žiadosť z 31. októbra 2004, prijala akt, ktorý priamo a okamžite ovplyvnil právne a služobné postavenie pána Genetta.
- 96 Z toho vyplýva, že zamietnutie žiadosti z 31. októbra 2004 obsiahnuté tak v rozhodnutí z 25. januára 2005, ako aj v rozhodnutí z 10. júna 2005 nemožno považovať za akt spôsobujúci ujmu pánovi Genettovi v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku.
- 97 Preto aj bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti argumentácie Komisie uvedenej v bode 82 vyššie alebo o dôvodnosti námietok neprípustnosti uvedených v bode 83 vyššie, treba žalobu v časti, v ktorej smeruje proti zamietnutiu žiadosti z 31. októbra 2004 obsiahnutému tak v rozhodnutí z 25. januára 2005, ako aj v rozhodnutí z 10. júna 2005, vyhlásiť za neprípustnú.
- 98 Pokiaľ ide o to, že pán Genette v odpovedi na otázky Súdu prvého stupňa a na pojednávaní tvrdil, že jeho žaloba smerovala aj proti zamietnutiu žiadosti o poskytnutie pomoci Komisie v súlade s článkom 24 služobného poriadku, formulovanej konkludentne v žiadosti z 31. októbra 2004, treba zdôrazniť, že žiadosť podaná na

základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku musí byť dostatočne výslovná a presná na to, aby Komisii umožnila konkrétne sa oboznámiť s obsahom rozhodnutia, o ktorého prijatie je požiadaná.

99 V tomto prípade, ako zdôraznila Komisia na pojednávaní, žiadosť z 31. októbra 2004 neobsahuje žiadny výslovný a presný prvok umožňujúci vykladať ju — a to ani pri snahe o ústretovosť — tak, že sleduje poskytnutie pomoci Komisie v súlade s článkom 24 služobného poriadku. Preto rozhodnutie z 25. januára 2005 samo osebe nemožno vykladať ako konkludentné zamietnutie žiadosti o poskytnutie pomoci na základe článku 24 služobného poriadku.

100 Pokiaľ ide o to, že podľa pána Genetta zo sťažnosti z 22. apríla 2005 vyplýva, že Komisia neprijala opatrenie uložené služobným poriadkom, keďže mu *ex officio* neposkytla pomoc pri konaní pred belgickými správnymi alebo súdnymi orgánmi, treba zdôrazniť, že skutočnosť, že inštitúcia neposkytne pomoc svojim úradníkom a ostatným zamestnancom na základe článku 24 služobného poriadku, predstavuje akt spôsobujúci ujmu v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku len vtedy, ak má inštitúcia povinnosť poskytnúť pomoc nezávisle od akejkoľvek žiadosti svojich úradníkov alebo ostatných zamestnancov.

101 Podľa judikatúry prináleží v zásade dotknutému úradníkovi, aby predložil žiadosť o pomoc inštitúcii, pod ktorú patrí, a iba určité výnimočné okolnosti môžu inštitúcii Spoločenstva uložiť povinnosť vykonať určitý akt pomoci bez predchádzajúcej žiadosti tohto úradníka na základe svojho vlastného podnetu (rozsudok Súdneho dvora z 12. júna 1986, Sommerlatte/Komisia, 229/84, Zb. s. 1805, bod 20).

102 V tomto prípade zo spisového materiálu nevyplýva žiadna výnimočná okolnosť, najmä nie žiadna pomoc individuálne poskytnutá určitým úradníkom, ktorí by boli

v porovnateľnej situácii ako pán Genette, čo by odôvodňovalo to, aby Komisia vo vzťahu k nemu prijala opatrenie pomoci z vlastného podnetu (pozri v tomto zmysle rozsudok Sommerlatte/Komisia, už citovaný v bode 101 vyššie, body 21 a 22).

103 Z toho vyplýva, že nekonanie Komisie v tomto prípade nepredstavuje akt spôsobujúci ujmu v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

104 Treba však zohľadniť skutočnosť, že pán Genette zároveň so sťažnosťou z 22. apríla 2005 výslovne podal žiadosť o pomoc podľa článku 24 služobného poriadku, v ktorej sa domáhal toho, aby Komisia „rozhodla poskytnúť mu svoju finančnú a technickú pomoc v akomkoľvek konaní na belgických správnych a súdnych orgánoch, ktorého predmetom je napadnutie súladu rozhodnutí, ktoré v súvislosti s ním vydali belgické orgány na základe belgického zákona z 21. mája 1991, s právom Spoločenstva“. Komisia túto žiadosť výslovne zamietla v rozhodnutí z 10. júna 2005, ktoré v tejto súvislosti predstavuje akt spôsobujúci ujmu.

105 Podľa ustálenej judikatúry musí akejkolvek žalobe proti aktu spôsobujúcemu ujmu, ktorý pochádza od MO, vo všeobecnosti povinne predchádzať sťažnosť podaná v konaní pred podaním žaloby, ktorá bola predmetom výslovného alebo konkludentného zamietnutia. Žaloba podaná pred tým, ako sa toto konanie pred podaním žaloby skončí, je z dôvodu svojej predčasnosti na základe článku 91 ods. 2 služobného poriadku neprípustná (uznesenie Súdneho dvora z 23. septembra 1986, Du Besset/Rada, 130/86, Zb. s. 2619, bod 7; rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. júna 1990, Marcato/Komisia, T-47/89 a T-82/89, Zb. s. II-231, bod 32, a uznesenie Súdu prvého stupňa zo 4. decembra 1991, Moat a TAO/AFI/Komisia, T-78/91, Zb. s. II-1387, bod 3).

106 Keďže ako vyplýva z judikatúry uvedenej v bode 86 vyššie, ide o dôvod, ktorý je súčasťou verejného poriadku, prináleží súdu Spoločenstva, aby ho skúmal *ex officio*.

107 V tejto veci aj za predpokladu, že žaloba smeruje aj proti zamietnutiu žiadosti o pomoc na základe článku 24 služobného poriadku, ktorú podal pán Genette so sťažnosťou z 22. apríla 2005, tejto žalobe nepredchádzala správna sťažnosť podaná z tohto hľadiska, ktorú vyžaduje článok 91 ods. 2.

108 Z toho vyplýva, že žaloba sa musí v každom prípade zamietnuť ako neprípustná.

O trovách

109 V súlade s článkom 148 prvým odsekom rokovacieho poriadku, ak je odvolanie dôvodné a Súd prvého stupňa sám rozhodne o veci samej, rozhodne aj o trovách konania.

110 Podľa článku 87 ods. 2 prvého pododseku toho istého poriadku, uplatniteľného na základe článku 144 tohto poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

111 Podľa článku 88 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 144 a článku 148 druhého odseku toho istého poriadku na odvolania podané inštitúciami však v sporoch medzi Spoločenstvami a ich zamestnancami znášajú inštitúcie svoje vlastné trovy konania v zásade samy.

- 112 V súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku uplatniteľným v tejto veci členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.
- 113 Za týchto podmienok pán Genette znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním na Súde pre verejnú službu, ako aj s konaním v tomto stupni. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním na Súde pre verejnú službu, ako aj s konaním v tomto stupni. Belgické kráľovstvo, ktoré vstúpilo do konania na Súde pre verejnú službu a ktoré nenavrholo, aby bol pán Genette zaviazaný na náhradu trov konania v tomto stupni, znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním na Súde pre verejnú službu, ako aj s konaním v tomto stupni.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (odvolacia komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie zo 16. januára 2007, Genette/Komisia (F- 92/05, Zb. VS s. II-0000), sa zrušuje.**
- 2. Žaloba, ktorú podal pán Genette na Súd pre verejnú službu vo veci F-92/05, sa zamietá ako neprípustná.**

- 3. Pán Genette znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním na Súde pre verejnú službu, ako aj s konaním v tomto stupni.**
- 4. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním na Súde pre verejnú službu, ako aj s konaním v tomto stupni.**
- 5. Belgické kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním na Súde pre verejnú službu, ako aj s konaním v tomto stupni.**

Jaeger

Tiili

Martins Ribeiro

Czúcz

Pelikánová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. decembra 2008.

Podpisy

Obsah

Právny rámec	II - 3865
Skutkové okolnosti	II - 3870
Konanie v prvom stupni a napadnutý rozsudok	II - 3875
O odvolaniach	II - 3879
Konanie	II - 3879
Návrhy účastníkov konania	II - 3880
O prípustnosti	II - 3882
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3882
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3883
O veci samej	II - 3884
O prvom dôvode nastolenom Belgickým kráľovstvom vo veci T-90/07 P, vychádzajúcom z nedostatku právomoci Súdu pre verejnú službu posúdiť prípustnosť žiadosti z 31. októbra 2004 z hľadiska belgického práva a subsidiárne z nesprávneho právneho posúdenia vzťahujúceho sa na výklad belgického práva uvedený v napadnutom rozsudku	II - 3886
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3886
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3887
O prvom dôvode uvedenom Komisiou vo veci T-99/07 P, vychádzajúcom z toho, že Súd pre verejnú službu podľa nej rozhodol <i>ultra petita</i> tým, že zmenil predmet sporu	II - 3890
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 3890
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3892
O žalobe podanej v prvom stupni	II - 3895
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3896
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3897
O trovách	II - 3903